

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 255.

Solgte Session.

61de Mode.

Fredagen den 14de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

S. M. Petersen: Jeg skal tillade mig at anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing (Madsen) om, at Ordet „Muldvarpe“ gaaer ud af Loven. Muldvarpene henhøre ikke til den Slags Dyr, som det er nogen Fornøielse at gaae paa Jagt efter. Der er slet ingen Fare ved at anbetroe Muldvarpene til enhver Grundeiers eller Jagtberettigets specielle Forsorg; thi der er som sagt Ingen, der finder paa at gaae paa Jagt efter dem for Fornøielsens Skyld. Men det synes mig, at en Mand, naar han seer, at hans Mark bliver saa gjennemrodet af Muldvarpe, at den næsten bliver aldeles ødelagt, har en stærk Opfordring til at søge at frede om det Sædelorn, han har neblagt i Jorden, og det vilde være meget unaturligt at forbyde ham det; dette er min Hovedgrund til at ønske, at Ordet „Muldvarpe“ udgaaer af Loven. Jeg har allerede under denne Sags 1ste Behandling udtalt et Par Ord derom, og jeg har siden den Tid nogle overtænkt det og maa vedblivende være af den Formening, at der ikke kan være den mindste Fare ved at lade Muldvarpene udgaae, thi der er som sagt slet ikke noget Tiltrækkende ved at gaae paa Jagt efter dem; man gjør det ikke for Fornøielse, men kun som en Nødvendighed, naar man har en pienshyllig stærk Opfordring dertil. Jeg vil gjerne indrømme, at det paa mange Steder slet ikke har

noget Betydning, at Muldvarpene blive staaende i Loven blandt de Dyr, hvorm der skal fredes; men derimod kan det paa sine Steder have en ganske overordentlig Betydning.

Jeg skal dernæst tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle Ord, der staae i § 1. Naar det nemlig hedder: „samt alle mindre Sangfugle og alle Sangfugles Næder“; er det mig ikke ganske klart, om de almindelige Graaspurve ere indbefattede herunder, eller de ikke ere det; quiddre kunne Graaspurvene, hvad enten man kalder dem Sangfugle eller ikke. Derfor disse Fugle ere indbefattede under Benævnelsen „Sangfugle“, saa maa jeg stemme imod Loven; thi jeg kan ikke stemme for en Lov, der freder om saadanne Fugle, som jeg og vistnok Mange med mig have seet næsten totalt ødelægge hele Marker; jeg har seet hele Hvedemarker ødelagte i Bund og Grund ene og alene af Graaspurve, og det forekommer mig derfor, at det vilde være for meget, om en Mand skulde ifalde denne høie Mulk, selv om han kun gif hen og bortstræmmede disse Fugle. Jeg har aldrig nogenstunde seet nogen synnderlig Ødelæggelse foranlediget enten af Dødenborrer eller Dødenborrelarver; det er muligt, at de kunne bewirke en saadan Ødelæggelse, det skal jeg ikke modsigge, thi det kan jo stille sig forskjelligt paa de forskjellige Steder; men hvad derimod Graaspurvene angaaer, da kan jeg efter de Forhold, jeg er nærmest bekendt med, ikke stemme for Loven, naar de skulle være indbefattede under Benævnelsen: „alle mindre Sangfugle“, om hvilke der skal fredes. Jeg skulde derfor meget ønske, at den ærede Ord-